

NEWSLETTER

tammikuu 2011

Vuosi vaihtui täällä Pernajassa rauhallisesti, raketien lennättely naapurustosta oli kohtuullista. Hevoset pelkäsivät, mutta sätkyinkin pysyi omassa karsinassaan. Tärkein asia tuli kuitenkin hoidettua eli uusi vuosi saatiin alkuun.

Vuoden tittelit

Vuodelta 2009 valittiin haltijat kaikenmaailman titteleille. Niinpä noudatamme tätä perinnettä vuodelta 2010.

Vuoden ratsastaja

Suurin titteli lohkesi tällä kertaa Siiri Saarelaiselle. Hän on pikkuhiljaa taustalla miltei huomaamatta kehittynyt alkuvuosien melko varovaisesta työstä taitavaksi ratsastajaksi. Siiri on aktiivisesti osallistunut mm. kaikille ylimääräisille estekursseille kesä- ja joululomilla. Hän saa vakioratsunsa Vilin kulkemaan hienossa muodossa, eikä hätkähä vaikka Vili hypätessä välistä intoutuu pukittelemaankin. Näyttääkin että Siirillä on paljon mahdollisuuksia jos kehitys jatkuu samalla linjalla.

Vuoden tyyliratsastaja

Tyyliratsastajalta edellytetään hyvää istuntaa, rauhallista hevosen hallintaa niin maassa kuin selässä. Sellainen on Iida Mäkinen, joka pitkänä ja ryhdikkäänä tyttönä on näyttävä ja tyylikäs näky vakioratsunsa Simonan selässä.

Vuoden hevospies

Hevosistamme Ressu on se, joka karsii jyvät akanoista mitä hevospiesistoihin tulee. Ja sen kanssa pärjää erinomaisesti Emilia Timin. Kun hän laittelee Ressua, ei poni juuri kolistele ruokakupiaan vaan on varsin rauhassa Emilian hoteissa.

Vuoden putoaja

Titteliä ei jaettu tänä vuonna koska mieleeni jääneitä putoamisia ei juuri sattunut, onneksi.

Vuoden äiti-groomi

Irja Laukkanen on ahkerasti ratsastavan Erikan äiti. Hän huolehtii hyvin kaikki asiat ja jaksaa kiittävästi myös seurata tunteja sekä osallistuu ja auttaa toiminnassa muutoinkin. Lisäksi hän ennättää kuskata myös ratsastavaa pikkusiskoa Savijärvelle tunneille.

Vuoden sisupussi

Siron kokonsa takia Alexandra joutuu ratsastamaan myös pienen mutta suuren egon omaavan Ressun kanssa. Alexandralta ei ole valituksen sanaa kertaakaan kuulunut, vaikka kaikki ei aina ole mennyt ihan putkeen tai on vähän hirvittänyt. Aina on lopuksi saatu hymy. Sitkeä yrittäminen alkaa tuottaa tulosta ja nykyään poni meneekin pääasiassa sinne minne ratsastaja haluaa.

Joulun estekurssi

Välipäivinä pidettiin estekurssi ja hypättiin kolme päivää putkeen.

Kurssille otettiin vain kolme ratsukkoa, koska ryhmä haluttiin pitää pienenä ja tehokkaana.

Ensimmäisenä päivänä haettiin tuntumaa joulun aiheuttaman tauon jälkeen. Samalla hevosista purettiin pyhien vapaiden aikaansaamaa painetta pois. Haettiin esteistuntaa ja tasapainoa lähinnä maapuomeilla ja raviristikoilla.

Kuva: kurssilaiset Siiri-Vili, Julle-Thielo ja Erika-Simona

Toisena päivänä keskityttiin siihen, kuinka selässä ollaan hypyssä. Harjoituksena oli mm. kolmen hypyn jumppasarja, jossa hevonen hypää kolme hyppyä aivan peräkanaa ilman välilaukka-askeleita, innariksi (in-and-out) sanotaan tällaista sarjaa.

Ratsastajan tehtävä oli pysyä tasapainossa häiritsemättä hevosen hypätessä.

Kolmantena päivänä harjoiteltiin useamman esteen perättäin ratsastusta ja suhteutettua väliä. Harjoituksessa oli mm. 4-5 askeleen kaareva linja, jossa laukka-askelten määrään voi vaikuttaa valitulla kaarella esteiden välillä.

Kaikki kurssilaiset selvittivät tehtävät hienosti, toisena päivänä kaikki hevoset olivat hieman liian innokkaita ja pukittelivat hieman ja intoilivat muutoinkin, mutta niin estehevosten hieman kuuluu olla reippaampia. Viimeisen päivän vaikeimpiin tehtäviin ratsukot keskittyivät jo taas hienosti ja suorittivat ne tasaisesti ja sujuvasti.

Mukana oli ratsastajia, jotka osallistuivat myös kesän estekurssille, joten kokemus jo selvästi näkyi otteissa. Näistä ratsukoista voidaan varmasti valita osanottajia joihinkin ensi kesän estekisoista.

Syyskauden tuntitilastoa

Laskeskelin joulunpyhinä minkä verran kukakin hevosistamme teki töitä. Kaikista hevosista ahkerin oli Vili. Siitä onkin pikkuhiljaa muodostunut oikea luottoponi. Kokonsa puolesta sillä voi ratsastaa kaiken kokoiset, pienimmät ratsastajistamme sekä myös aikuiset. Niinpä se pääsee ahkeroimaan. Joitakin vuosia sitten Vili oli varsinainen villikko ja johti toisenlaista tilastoa eli pudotustilastoa aivan selvästi. Tosin se voitti senkin tänä syksynä, koska koko syyskaudella tuli vain yksi ainoa putoaminen ja se sattui Vililtä. Yksi syy vähiin putoamisiin on todennäköisesti vakiohevoset, ratsastajat tuntevat hevosensa ja yllätyksiä ei satu niin usein.

Kaikista tunteista hevoskohtaiset prosenttiosuudet:

Vili	28%
Simona	24%
Ressu	22%
Roo	19%
Thielo	7%

Lisäksi Milli ja Eppu tekivät joitakin hajatumteja.

Kyran klinikalla

Ruskeasuon maneesilla Helsingissä yksi maailman parhaista valmentajista piti klinikkaa selvällä suomen kielellä monisatapäisen katsojajoukon seurattessa silmätarkkana. Maneesin valot ovatkin niin kehnot että tosiaan piti katsoa jotta näki.

Kyra osaa paitsi valmentamisen myös tällaiset nimenomaan yleisölle tarkoitetut klinikat, joissa demoratsukoiden avulla hän selventää haluamiaan asioita. Silmämääräisesti arvioiden yleisönä Rusalla oli n. 697 enempi tai vähempi tätiratsastajaa plus itseni lisäksi näin kolme muuta setäpuolista katsojaa, joista yksi nukkui sikeästi eli oli raahattu väkisin paikalle jonkun armottoman tätiratsastajan toimesta.

No, joka tapauksessa, tädit ja sedät sekä muut kiinnostuneet saivat erittäin hyvän kurssin.

Ensin keskityttiin istuntaan. Hyvässä istunnassa ratsastaja istuu suorana istuin- ja häpyluun muodostaman kolmion päällä, molemmat lonkat tasapuolisesti. Käsien ja jalkojen kulmaukset tulee olla oikein. Jaloilla ei saa puristaa, vaan jalka on kevyesti ja alapohje (ei kantapäätä) antaa vain tarvittaessa nopean merkin hevoselle. Hevosen selän tulisi liikkua joustavasti ja ratsastajan pitää antaa sen liikkua seuraten sitä. Hän vertasi sitä rantapalloon, jota pomputetaan. Kun pallo tulee ylös, lisävauhtia annetaan vasta kun pallo on ylhäällä, liian aikaisin annettuna pomppu mataloituu ja pian pysähtyy. Samoin käy hevosen selälle, jos istunta mäsähtää liikkeeseen sen tullessa ylöspäin.

Hänen mielestään jokaisella tulisi olla mielikuva hyvästä istunnasta johon pyrkiä. Tuota mielikuvaa yleisölle luomassa oli Kikko Kalliokoski joka ratsasti Sambistoa kadehdittavassa istunnassa. Kikon alla hevonen liikkui rentona, hyvin kevyin avuin kantaen itse itsensä. Toinen istuntademo ratsukko oli Sara Lehtilä ponillaan Corinna.

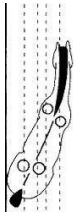
Kuva: Sara saa ohjeita käsiensä oikeaan asentoon

Hänen istunnastaan Kyra halusi aluksi korjata keventämistä. Sara nousi kevennyksessä liian korkealle ylös satulasta, myös kevennyksen suunta pitää olla liikkeen mukaan. Ja satulaan istuttaessa sinne ei saa pudottautua. Hänen poninsa oli hieman tahmea liikkumaan eteenpäin ja kaikki se aika, jolloin ratsastaja on ilmassa, on pois hevoseen vaikuttamisesta. Kevennystä korjattiin istumalla ensin vain kevyessä istunnassa, jossa tasapainon löytäminen näytti kouluratsastajalle olevan vaikeaa. Lisäksi kevennettiin kaksi askelta ylhäällä yksi alhaalla tahdilla. Käsiä korjattiin omiltakin tunneiltamme tutulla tavalla, eli raippa poikittain käsiin.

Ratsastajan tulee omata myös lihaksia, Kyra töni ja tökki Saraa eri puolilta ja istunnan piti pysyä napakkana tai myös kun hän veti ohjista.

Kyra itse ratsasti Elisabeth Ehrnroothin Top Scorea ja näytti kuinka hän tutustuu vieraaseen hevoseen ja herkistää sen omille avuilleen, alkuun vain käynnissä välittämättä missä hevosen pää on. Top

Score myös hieman jännitti yleisöä ja näin saimme sopivasti ohjeita tällaisen tilanteen hoitoon. Kyran mukaan lievä vastataivutus on yleensä neuvottua avotaijutusta parempi tapa ohittaa pelottavat kohdat. (Vastataivutus=hevosen etuosa uran sisäpuolella, takaosa väistää ulos, hevonen asettuu hieman liikkeen suuntaan)

Tämä siksi, että usein avoväistöä ei osata tehdä oikein, vaan hevonen jää kovan sisäpohkeen ja sisäohjan sekä ulkopuolella olevan pelokkeen väliin ikään kuin kahden tulen väliin. Vastataivutuksessa sillä ei ole sisäpuolella sellaista tukkoa vaan sillä on tunne siitä, että se halutessaan voi väistää ja säilyy näin rauhallisempana. Asiaa pitää harjoitella hyvin kotona, jotta se sitten toimisi vieraisissa olosuhteissa esim. kilpailuissa hyvin.

Kyra nauratti yleisöä kun ruuna Top Scorelle tuli kakkahätä kesken tehtävän ja se hieman sekaantui tahdissa niin Kyra mutisi mikrofoninsa "miehet, ne ei osaa tehdä kahta asiaa yhtä aikaa". Tai kun ruuna yritti ennakoita väärin Kyraa ja huomattessaan erehtyneensä alkoi peruuttaa hallitsemattomasti, niin Kyra sanoi vain "error, error..." Hevosta joka hermoilee, ei kannata kovistella, se saa ne vain enemmän hätäännyksiin. Jos hevonen sählää, eikä suostu käyntiin voi yrittää etuosakäännöksen avulla saada se käyntiaskelille.

Hevosen kokoamista demonstroi Janne Bergh Conquistadorilla. Hevoseen oli maalattu valkoisella värillä nikamien ja tärkeimmän luuston kohdat, joten näkyi selkeästi kuinka sen kulmaukset muuttuivat sen kootessa itseään vaikka passageen tai piaffiin. Kyra halusi opettaa meitä katsomaan hevossa kokonaisuutta eikä vain sitä kuinka jalat tai pää ovat. Hevosen selkä muodostaa sillan etu- ja takapään välille, eikä se saa olla riippusilta.

Kuva: Kyra käy läpi Conquistadoriin maalattujen merkkien tarkoitusta

Vielä esitettiin laukanvaihtojen oikeaa suorittamista, demossa olivat Mikaela Soratie 8-vuotiaalla Royal de Topazilla ja Ettan mustalla 7-vuotiaalla Savignonilla. Mikaelan MM-ssäkin esiintynyt hevonen näytti laukanvaihtoja jo sujuvasti, kun taas Savignon vasta opettelee niiden varmuutta. Se vaihtoikin usein pukin säestämänä tai sitten takajalat ensin. Kyra sanoi kuitenkin, että se on helppo virhe korjata. Isompi vika on jos etupää vaihtaa ensin ja takapää tulee perästä. Laukanvaihto ja sen valmistelu tulisi suorittaa kolmen askeleen aikana, joissa viimeisessä tehdään varsinainen vaihto. Näin kokemattomalle hevoselle jää aikaa reagoida ja vaihtaa etu- ja takajalat yhtä aikaa. Ennen vaihtoa hevosta voi asettaa ulos, jotta sen saa varmasti suoraksi ja myös ulko-ohjalle. Moni kun helposti vain asettaa hevosta sisään. Vaihtojen harjoittelussa tulisi olla aina avustaja, joka kertoo oliko vaihto puhdas vai ei. Jos onnistui, niin hevosen annetaan kävellä hetki kiitokseksi.

Kaikkiaan kurssista jäi monta asiaa mieleen ja monta jota voi itsellä ja omilla oppilailta käyttää. Tilaisuuden järjesti Kouluratsastuksen kannatusyhdistys (Kork), joka näin keräsi varoja rahoittaakseen toimintaansa.

Tässä vaiheessa vuotta päivä pitenee alkuun hitaasti mutta pian harppoen. Vaikka yhä on täysi talvi niin mieli haikaa ja näkee merkkejä keväästä. Pari kuukautta ratsastelua ja sitten ollaankin jo keväässä. Äkkiä tuo menee. Sitä paitsi tällainen talvi on mukavaa; lunta eikä liikoja loskia.

Hyvää talvea!

www.perriertalli.fi